

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie oparła to odwołanie na dwóch zarzutach.

Po pierwsze, w zaskarżonym postanowieniu błędnie przyjęto założenie, że w sposób oczywisty naruszono niezależność adwokata będącego przedstawicielem strony, co należy rozpatrzyć w ramach art. 19 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdy reprezentowanym podmiotem jest osoba prawna, której prezes jest właścicielem kancelarii adwokackiej zatrudniającej adwokata będącego przedstawicielem.

W zaskarżonym postanowieniu błędnie przyjęto założenie, że w sposób oczywisty naruszono niezależność adwokata będącego przedstawicielem strony, co należy rozpatrzyć w ramach art. 19 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdy klientem jest, wprawdzie, osoba prawna, której prezes jest właścicielem kancelarii adwokackiej zatrudniającej adwokata będącego przedstawicielem, lecz przedmiot sporu dotyczy jednak powszechnego prawa, z którego korzystają wszyscy i którego realizacja leży w interesie ogólnym.

W zaskarżonym postanowieniu nie uwzględniono okoliczności, że wykonywanie prawa powszechnego stanowi czynnik, który zdaniem Trybunału, samodzielnie lub obok pozostałych czynników, może umożliwić analizę przypadku i orzeczenie w przedmiocie kwestii, czy w sposób oczywisty naruszono niezależność przedstawiciela.

Po drugie, zaskarżone postanowienie opiera się na braku przestrzegania obowiązku, mającego wynikać z art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, powiadomienia – przed wydaniem orzeczenia oddalającego środek prawny lub środek odwoławczy – danej strony o tym, że zdaniem Sądu lub Trybunału strona ta nie jest należycie reprezentowana przez adwokata w rozumieniu przepisów art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem w związku z art. 19 akapit trzeci i czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także umożliwienia tej stronie ustanowienia odpowiedniego przedstawiciela w sprawie.

Dopuszczalność odwołania

Postanowieniem Trybunału (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) z dnia 30 stycznia 2023 r. odwołanie zostało dopuszczone do rozpatrzenia w całości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 8 listopada 2022 r. – C SPRL/AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Sprawa C-696/22)

(2023/C 94/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C SPRL

Strona przeciwna: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/112/WE Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹) stoją na przeszkodzie praktyce administracyjnej organu podatkowego – takiej jak ta w niniejszej sprawie, która nałożyła dodatkowe obowiązki płatnicze na podatnika, spółkę prowadzącą działalność zawodową z ograniczoną odpowiedzialnością (SPRL), za pośrednictwem której zarządcy w postępowaniach upadłościowych mogą wykonywać swój zawód – polegającej na określeniu zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego i wymagalności w momencie, w którym zostały wykonane usługi w ramach postępowania upadłościowego, w przypadku gdy wynagrodzenie zarządcy w postępowaniach upadłościowych zostało ustalone przez sędziego komisarza lub przez zgromadzenie wierzycieli, z wynikającym z tego obowiązkiem wystawienia przez podatnika faktur do piętnastego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w zakresie VAT?

- 2) Czy art. 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/112/WE Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej stoją na przeszkodzie praktyce administracyjnej organu podatkowego, takiej jak ta w niniejszej sprawie, polegającej na nałożeniu dodatkowych obowiązków płatniczych na podatnika – spółkę prowadzącą działalność zawodową z ograniczoną odpowiedzialnością (SPRL), za pośrednictwem której zarządcy w postępowaniach upadłościowych mogą wykonywać swój zawód – albowiem wystawił on fakturę i pobrał VAT dopiero w dniu otrzymania zapłaty za usługi świadczone w ramach postępowania upadłościowego, nawet jeżeli zgromadzenie wierzycieli ustaliło, że zapłata wynagrodzenia zarządcy w postępowaniach upadłościowych jest uzależniona od dostępności środków płynnych na rachunkach dłużników?
- 3) Czy w przypadku umowy o współpracy pomiędzy markami (co-branding), między kancelarią prawną a podatnikiem, w celu przyznania prawa do odliczenia jest wystarczające, aby podatnik, udowadniając istnienie bezpośredniego i ścisłego związku między zakupami dokonywanymi przez podatnika na wcześniejszym etapie obrotu, a transakcjami dokonywanymi na późniejszym etapie obrotu, wykazał, po zawarciu umowy, zwiększenie obrotów/wartości transakcji podlegających opodatkowaniu, z pominięciem dodatkowych dokumentów na uzasadnienie jego twierdzeń? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie kryteria należy uwzględnić, aby określić rzeczywisty zakres prawa do odliczenia?
- 4) Czy ogólną zasadę prawa Unii dotyczącą poszanowania prawa do obrony należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w toku krajowego postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji w sprawie odwołania od decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, którą ustalono zapłatę dodatkowego VAT, uwzględniono nowe argumenty faktyczne i prawne w stosunku do tych zawartych w protokole kontroli podatkowej, na podstawie którego postanowiono wydać rzeczoną decyzję, a podatnikowi przyznano sądowe środki tymczasowej ochrony do czasu wydania orzeczenia przez sąd rozpatrujący sprawę co do istoty, poprzez zawieszenie tytułu stwierdzającego wierzycelność, sąd rozpatrujący sprawę, może uznać, iż owa zasada nie została naruszona bez sprawdzenia, czy postępowanie mogło doprowadzić do innego rozstrzygnięcia w przypadku braku tej nieprawidłowości?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj
(Rumunia) w dniu 15 listopada 2022 r. – SC AA SRL/MFE**

(Sprawa C-701/22)

(2023/C 94/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: SC AA SRL

Druga strona postępowania: MFE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasadę należytego zarządzania finansami należy interpretować w ten sposób, że w związku z zasadą równoważności stoi ona na przeszkodzie temu, aby osoba prawna, która prowadzi przedsiębiorstwo w celach zarobkowych i jest beneficjentem bezzwrotnego finansowania z EFRR, mogła uzyskać od organu publicznego państwa członkowskiego odsetki za zwłokę (odsetki karne) w związku z opóźnieniem w płatności wydatków kwalifikowalnych za okres, w którym obowiązywał akt administracyjny wykluczający zwrot tych wydatków, nieważność którego to aktu administracyjnego stwierdzono następnie orzeczeniem sądowym?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wina beneficjenta finansowania stwierdzona we wspomnianym orzeczeniu ma znaczenie dla ustalenia wysokości odsetek za zwłokę, biorąc pod uwagę, że ten sam organ publiczny właściwy w dziedzinie zarządzania funduszami europejskimi uznał ostatecznie, po wydaniu owego orzeczenia, wszystkie wydatki za kwalifikowalne?